Dosar nr. 2i-171-6/22

INSTANȚA DE INSOLVABILITATE

HOTĂRÂRE

În numele legii

08 mai 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău, sediul Central
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru
Grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință publică, cererea de validare a popririi înaintată de administratorul insolvabilității ÎS „Moldaeroservice" – în proces de insolvabilitate, Timotin Veaceslav împotriva terțului poprit Victor Strătilă,

c o n s t a t ă:

1. La data de 18 ianuarie 2023, administratorul insolvabilității ÎS „Moldaeroservice", Timotin Veaceslav, a depus cerere de validare a popririi împotriva terțului poprit Victor Strătilă, solicitând validarea popririi și încasarea în beneficiul întreprinderii a sumei de 3.629,93 euro, calculată pentru staționarea elicopterului de tip ***** cu numărul de bord *****. Data sesizării rezultă din ștampila de intrare aplicată pe cerere.

2. Prin încheierea din 20 ianuarie 2023, cererea a fost admisă spre examinare în procedură contencioasă generală, fiind dispusă comunicarea acesteia și a înscrisurilor anexate terțului poprit, cu posibilitatea prezentării referinței și a probelor.

3. La 21 decembrie 2023, administratorul insolvabilității a formulat împotriva aceluiași terț o altă cerere de validare a popririi și de încasare a sumei de 3.629,93 euro, referitoare la elicopterul de tip ***** cu numărul de bord *****. Prin încheierea din 27 decembrie 2023, cauza nr. 2i-171-10/2022 a fost conexată la cauza nr. 2i-171-6/2022, pentru examinarea pretențiilor într-o singură procedură.

4. În cererea de modificare depusă la 14 februarie 2024 în dosarul conexat, administratorul a dezvoltat împrejurările referitoare la dobândirea elicopterului ***** de către Victor Strătilă și temeiurile juridice ale plății solicitate. În consecință, examinarea privește cele două pretenții pecuniare conexate, fiecare în cuantum de 3.629,93 euro, întemeiate pe staționarea elicopterelor menționate.

5. În susținerea cererii inițiale, administratorul a arătat că, în urma inventarierii bunurilor aflate pe teritoriul gestionat de ÎS „Moldaeroservice" din municipiul Chișinău, bd. Dacia, 80/7, a fost identificat elicopterul *****, care staționa de mai mulți ani în acest loc. Bunul fusese înstrăinat lui Victor Strătilă în baza contractului de vânzare-cumpărare la licitație nr. 08-A/6. Administratorul a susținut că întreprinderea nu deține un contract de locațiune sau de depozitare care să explice menținerea bunului pe teritoriul său.

6. Referitor la *****, administratorul a explicat că elicopterul fusese inițial vândut lui *****, iar acesta l-ar fi înstrăinat lui Victor Strătilă prin contractul nr. 1 din 20 decembrie 2018. Potrivit explicațiilor administratorului, transferul ulterior a fost cunoscut în cursul examinării cererii de validare a popririi împotriva lui Balan Mihail, soluționată prin hotărârea din 18 mai 2023 în dosarul nr. 2i-171-2/22. Administratorul a atribuit astfel lui Victor Strătilă obligația de plată pentru menținerea și a acestui elicopter pe teritoriul întreprinderii.

7. Pentru fiecare elicopter a fost prezentat calculul: 1,7 euro × 1,95 tone × 365 de zile × 3 ani = 3.629,93 euro. Administratorul a indicat masa maximă la decolare de 1.950 kg și a invocat ordinele ÎS „Moldaeroservice” nr. 35 din 23 aprilie 2015 și nr. 07A din 10 iunie 2019 privind aprobarea taxelor aeroportuare. Pentru cererea conexată, perioada a fost descrisă ca reprezentând ultimii trei ani, fără indicarea datelor calendaristice de început și de sfârșit.

8. Sub aspect juridic, administratorul a susținut existența unor relații de depozit de fapt, chiar în lipsa unui contract formal, și caracterul remunerat al păstrării efectuate de un profesionist. A invocat obligația proprietarului de a îngriji și întreține bunul, precum și dispozițiile referitoare la nașterea obligațiilor, depozit și îmbogățire nejustificată. În această ultimă privință, a afirmat că proprietarul a beneficiat de păstrarea bunurilor pe cheltuiala întreprinderii, economisind costurile aferente.

9. Administratorul a calificat lista de prețuri drept ofertă pentru serviciile de păstrare și a susținut că plata trebuie efectuată potrivit tarifelor aprobate. A făcut trimitere la cauza ÎS „Moldaeroservice” împotriva SRL „Ruta Prim Service”, identificată prin nr. 2-22047339-12-2c-05042022, precum și la cauza ÎCAP „Coopalimentara” împotriva lui Golic Eugeniu, cu referire la decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2023, dosarul nr. 2a-2042/23.

10. În susținerea demersului au fost invocate somația din 25 noiembrie 2022 pentru ***** și somația din 16 noiembrie 2023 pentru *****, rămase fără executare. Administratorul a arătat că trimiterile poștale nu au fost recepționate. Au fost prezentate înscrisuri privind inventarierea, contractul de vânzare-cumpărare și actul de predare-primire pentru *****, ordinele tarifare și documentele poștale. Terțul poprit nu a prezentat o poziție procesuală prin care să recunoască pretențiile formulate.

11. În ședința de judecată, reprezentantul administratorului insolvabilității, Catan Valeriu, a susținut cererea și a solicitat admiterea ei. A considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa terțului poprit. Administratorul insolvabilității nu s-a prezentat personal, interesele sale fiind susținute prin reprezentant.

12. Victor Strătilă nu s-a prezentat. Potrivit procesului-verbal al ședinței, instanța a constatat că i-a fost expediată copia acțiunii și că a fost citat legal. Instanța a dispus examinarea în lipsa terțului poprit, în condițiile art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Neprezentarea sa permite judecarea cauzei, însă nu înlătură obligația instanței de a verifica temeinicia pretențiilor și suficiența probelor.

Aprecierea instanței

13. Audiind explicațiile reprezentantului administratorului insolvabilității, cercetând înscrisurile și apreciind probele în ansamblul și interconexiunea lor, instanța constată că pretențiile de validare a popririi nu sunt întemeiate, din considerentele ce urmează.

14. Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *«Procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.»* Prin urmare, regulile speciale referitoare la poprire se aplică împreună cu regulile de drept comun privind stabilirea faptelor și aprecierea probelor.

15. Articolul 126 alin. (11), primul enunț, din Legea insolvabilității prevede: *«Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desfiinţarea popririi.»* Așadar, soluția depinde de dovedirea datoriei terțului față de debitor, sub aspectul temeiului și al întinderii sale.

16. Somația de înființare a popririi este un act al administratorului destinat urmăririi unei obligații existente. Ea nu creează, prin ea însăși, obligația civilă pretinsă. Totodată, legea nu cere ca datoria să fi fost recunoscută anterior de terț ori stabilită printr-o altă hotărâre. În cadrul validării, instanța poate administra probele admisibile potrivit dreptului comun și poate verifica raportul juridic din care se susține că rezultă creanța. De aceea, respingerea nu poate fi întemeiată numai pe lipsa unei recunoașteri sau pe caracterul litigios al sumei.

17. Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *«Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.»* Articolul 130 alin. (3) din același cod stabilește: *«Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.»* Aceste reguli impun verificarea distinctă a fiecărui temei al încasării și a fiecărui element al calculului.

18. În cauză, instanța distinge între împrejurarea materială a aflării unui bun pe teritoriul întreprinderii, existența unei convenții de păstrare și eventuala obligație de restituire a valorii unei folosințe nejustificate. Dovedirea primei împrejurări nu stabilește automat toate celelalte elemente și nici cuantumul datoriei. Faptul că terțul nu a contestat personal calculul în ședință nu transformă calificarea juridică și evaluarea unilaterală a administratorului în concluzii obligatorii pentru instanță.

19. Din contractul nr. 08-A/6 rezultă că vânzarea către Victor Strătilă a fost încheiată la 7 aprilie 2015. Aceasta este data înscrisului, chiar dacă în cerere a fost indicată data de 7 mai 2015. Contractul descrie elicopterul ca fond de reparație, nefuncțional. Punctul 13 reglementează predarea și primirea bunului în șapte zile, condiționat de plata integrală, iar pct. 15 pune în sarcina cumpărătorului cheltuielile de demontare, ambalare și transportare de la locul de păstrare. Aceste clauze nu stabilesc plata zilnică pretinsă în prezenta cauză.

20. Actul de predare-primire anexat confirmă formalizarea transmiterii bunului vândut. Din conținutul său nu rezultă o asumare de către vânzător a unui serviciu distinct de depozitare și nici acceptarea de către cumpărător a tarifului pentru staționare supranormă. Menținerea fizică a bunului la locul unde se afla în momentul vânzării trebuie apreciată împreună cu clauzele contractuale și cu celelalte probe, fără a fi asimilată automat unei noi predări în depozit.

21. Raportul de identificare a aeronavelor și procesul-verbal de inventariere nr. 18 din 11 februarie 2022 confirmă că ***** se afla în hangar, într-o stare vizibilă nesatisfăcătoare, fiind atribuit lui Victor Strătilă. Instanța reține aceste înscrisuri ca probe ale situației constatate la inventariere. Ele nu conțin însă condițiile unei convenții de păstrare, delimitarea serviciilor remunerate sau acceptarea unui tarif de către proprietar și nici nu individualizează perioada concretă a serviciului și baza calculului prezentat.

22. În privința *****, inventarul îl menționează pe ***** ca dobânditor inițial. Administratorul a explicat ulterior că bunul fusese revândut lui Victor Strătilă în anul 2018. Această explicație este luată în considerare la examinarea cererii conexate; simpla mențiune a lui Balan în inventar nu justifică negarea transferului ulterior invocat. Totuși, chiar examinată în ipoteza proprietății lui Victor Strătilă asupra acestui elicopter, cererea rămâne supusă verificării temeiului și valorii plății. Transferul dreptului de proprietate nu dovedește singur încheierea unui depozit remunerat cu întreprinderea.

23. Neconcordanța dintre ***** și ***** din calculul cererii inițiale, precum și menționarea lui Balan în solicitările cererii de modificare nu sunt tratate izolat ca motive de respingere.

Identitatea terțului urmărit și cele două bunuri rezultă din coroborarea cererilor, a explicațiilor și a încheierii de conexare. Instanța examinează substanța pretențiilor împotriva lui Victor Strătilă, fără a deduce din aceste neconcordanțe o cerere distinctă împotriva unei alte persoane.

24. Sub aspectul aplicării legii civile în timp, vânzarea încheiată în anul 2015 și eventualele obligații contractuale născute atunci se apreciază potrivit legii în vigoare la constituirea lor. Articolul 7 alin. (4) din Codul civil prevede: *«În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.»* Calcularea unei plăți pentru o perioadă ulterioară nu permite, prin ea însăși, atribuirea retroactivă a unui alt conținut convenției de vânzare.

25. În redacția Codului civil anterioară datei de 1 martie 2019, art. 1086 prevedea: *«Prin contract de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată şi să-l restituie la cerere.»* Articolul 1088 alin. (1) stabilea: *«Depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul execută depozitul în cadrul unei activităţi profesionale, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit.»* Prin urmare, și la acel moment remunerarea profesională presupunea existența unui raport de depozit.

26. Pentru un eventual raport de depozit constituit sub legea nouă, art. 1537 din Codul civil prevede: *«Prin contract de depozit o parte (deponent) se obligă să predea pentru păstrare, pe o perioadă determinată sau nedeterminată, bunul mobil celeilalte părți (depozitar), iar depozitarul se obligă să păstreze bunul mobil și să-l restituie la cerere.»* Reclamantul trebuie, așadar, să demonstreze împrejurările din care rezultă asumarea de către părți a acestor obligații, inclusiv atunci când invocă manifestări de voință tacite.

27. Potrivit art. 1539 alin. (1) și (2) din Codul civil, *«Depozitul are titlu gratuit dacă în contract nu este prevăzut altfel. În cazul în care depozitarul este un profesionist, se consideră că asupra remunerării s-a convenit în mod tacit.»* Totodată, *«Dacă asupra mărimii remuneraţiei datorate nu s-a convenit, se consideră convenită, în cazul existenţei unui tarif stabilit, retribuţia tarifară, iar în lipsa tarifului, retribuţia obişnuită.»* Instanța reține argumentul administratorului privind posibilitatea unei remunerații tacite, dar norma nu suplinește dovada raportului de depozit și a serviciului la care se referă tariful.

28. Lipsa unui contract separat, semnat de părți, nu este privită ca impediment absolut pentru constatarea unui depozit. Cu toate acestea, înscrisurile prezentate atestă în principal vânzarea, neridicarea bunului și situația constatată la inventariere. Ele nu sunt suficiente pentru a stabili o manifestare de voință concordantă privind păstrarea în regimul serviciului aeroportuar invocat. Neridicarea elicopterului după cumpărare poate avea consecințe patrimoniale potrivit temeiului juridic dovedit, dar nu reprezintă, în orice împrejurare, acceptarea unei oferte de depozit în condițiile stabilite ulterior numai de vânzător.

29. În același sens, obligația proprietarului de a îngriji și întreține bunul nu determină singură persoana creditorului unei plăți și nici mărimea acesteia. Nici suportarea de către cumpărător a costurilor de demontare și transport, prevăzută de contract, nu echivalează cu o clauză de remunerare zilnică a întreprinderii. Pentru încasarea sumei solicitate este necesară stabilirea raportului juridic concret și a condițiilor obligației bănești deduse judecății.

30. Ordinele nr. 35 din 23 aprilie 2015 și nr. 07A din 10 iunie 2019 aprobă taxe pentru handlingul aeronavelor, între care taxa pentru staționare supranormă, exprimată în euro

pentru o tonă MTOW și pentru 24 de ore. Înscrisurile prevăd tariful de 1,71 euro. În același ansamblu de servicii este indicată separat păstrarea temporară a bunurilor și mijloacelor de transport, la prețul de 3 euro pentru un metru pătrat pe an. Cele două poziții au obiecte și unități de calcul diferite.

31. În aceste condiții, existența tarifelor nu este suficientă pentru a stabili că păstrarea elicopterelor litigioase se încadrează în poziția de staționare aeroportuară supranormă. Era necesară justificarea aplicării acestei poziții bunului vândut ca fond de reparație, nefuncțional, păstrat în hangar, precum și explicarea raportului acesteia cu serviciul distinct de păstrare temporară. Nu este vorba despre negarea, în general, a posibilității folosirii unui tarif aeroportuar pentru o aeronavă nefuncțională, ci despre insuficiența probelor care să susțină aplicarea sa în situația concretă.

32. Nici calificarea listei drept ofertă nu înlătură această problemă. Lista arată condițiile aprobate de întreprindere pentru anumite servicii; nu dovedește singură că terțul a solicitat sau a acceptat tocmai serviciul corespunzător poziției tarifare alese. În privința *****, contractul din 7 aprilie 2015 precedă ordinul din 23 aprilie 2015. Nu rezultă din clauzele cercetate preluarea în convenție a taxei invocate. Atunci când raportul de depozit este dovedit, art. 1539 alin. (2) poate suplini acordul asupra mărimii remunerației. În speță însă, pentru niciunul dintre cele două elicoptere nu au fost demonstrate suficient raportul concret și aplicabilitatea poziției tarifare invocate.

33. Diferența dintre 1,7 euro folosiți în calcul și 1,71 euro înscriși în ordine nu justifică, prin ea însăși, respingerea, întrucât titularul poate solicita mai puțin decât consideră că i se datorează. Problema determinantă este justificarea categoriei tarifare, nu faptul că suma cerută este ușor mai mică. În același timp, explicația privind masa MTOW de 1,95 tone nu este susținută de un înscris tehnic identificabil între probele prezentate, iar actele de vânzare descriu starea bunului fără să stabilească acest parametru de calcul.

34. Aplicarea aceleiași formule pentru trei ani, fără delimitarea calendaristică a fiecărei perioade, nu permite verificarea completă a creanței: momentul de la care se pretinde serviciul, tariful în vigoare în intervalul respectiv și durata imputată fiecărui proprietar. Mențiunile privind mai mult de cinci ani de staționare și inventarierea din februarie 2022 nu rezolvă aceste elemente. Instanța nu deduce inexistența oricărei folosințe din lipsa unei evidențe zilnice, dar constată că probele nu susțin suficient calculul concret pentru perioadele și sumele solicitate.

35. În privința îmbogățirii nejustificate, aceasta constituie un temei distinct, care trebuie verificat chiar dacă depozitul nu a fost dovedit. Conform art. 1979 alin. (1) din Codul civil, *«Dacă o persoană obține o îmbogățire nejustificată (persoană îmbogățită) care se atribuie la dezavantajul suferit de o altă persoană (persoană dezavantajată), ea este obligată față de persoana dezavantajată să restituie îmbogățirea.»* Lipsa unei convenții nu înlătură aplicarea acestui remediu.

36. Articolul 1984 alin. (1) din Codul civil prevede: *«O persoană este îmbogățită prin majorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor altuia, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul său.»* Corespunzător, art. 1985 alin. (1) stabilește: *«O persoană este dezavantajată prin micșorarea patrimoniului său, folosirea bunurilor de către o altă persoană, prestarea unui serviciu sau executarea unei lucrări în folosul altuia.»* În consecință, ocuparea unui spațiu pentru păstrarea unui bun poate reprezenta un avantaj patrimonial și un dezavantaj corelativ, chiar fără proba unor cheltuieli efectiv plătite de întreprindere.

37. Pentru îmbogățirea constând în servicii sau în folosința unui bun, art. 1991 alin. (1) din Codul civil prevede restituirea prin plata valorii bănești. Potrivit art. 1992 alin. (1), primul enunț, *«Valoare bănească a îmbogățirii se consideră suma de bani la care un transmițător și un dobînditor cu intenții reale de a încheia un contract ar fi convenit în mod valabil ca preț al acesteia.»* Evaluarea trebuie, așadar, raportată la folosința sau serviciul efectiv și la condițiile concrete în care avantajul a fost obținut.

38. Chiar dacă se admite că menținerea elicopterelor pe teritoriul întreprinderii a permis proprietarului să economisească o plată pentru păstrare în alt loc, din această împrejurare nu rezultă că valoarea economisită este egală cu taxa pentru staționarea aeroportuară supranormă calculată la MTOW. Administratorul a preluat același calcul ca pentru depozitul remunerat, fără a prezenta elemente suficiente care să arate că această taxă exprimă valoarea obiectivă a folosinței concrete. Calificarea sumei drept îmbogățire nejustificată nu înlătură necesitatea probării mărimii ei.

39. Înscrisurile nu permit nici determinarea unei valori inferioare suficient determinate pe baza probelor, folosind tariful distinct de 3 euro/m²/an: nu este individualizată suprafața ocupată de fiecare bun și nu este delimitată perioada pentru care s-ar aplica acest mod de evaluare. În limitele pretențiilor formulate, instanța poate acorda o sumă mai mică atunci când probele permit stabilirea ei. În cauză însă, înlocuirea din oficiu a tarifului și stabilirea suprafeței ori a perioadei prin presupuneri ar echivala cu suplinirea unor elemente de fapt care trebuiau demonstrate.

40. Nu au fost individualizate nici cheltuieli necesare de păstrare care să poată fi verificate și acordate distinct în temeiul regulilor depozitului. Această constatare nu este folosită pentru a exclude îmbogățirea prin folosință, ci arată că nici pe calea compensării unor cheltuieli concrete nu există o bază probatorie suficientă pentru suma solicitată sau pentru o parte determinabilă a ei.

41. În jurisprudența Curții Supreme de Justiție, decizia din 1 iulie 2020 în dosarul nr. 2ra-320/20, Palihovici Lilian împotriva ÎM „Colinele de la Redi" SRL, a menținut soluția de respingere pe fond după verificarea insuficienței probelor raportului de depozit. Relevanța pentru prezenta cauză privește necesitatea dovedirii raportului invocat. Situația profesionistului trebuie totuși examinată distinct, iar acea soluție nu permite transformarea lipsei unui înscris separat într-o regulă absolută de inexistență a oricărei obligații de plată.

42. Prin decizia din 31 octombrie 2024 în dosarul nr. 2ra-1142/23, ÎCAP „Coopalimentara" împotriva lui Tican Victor, Curtea Supremă de Justiție a distins păstrarea determinată de un raport de drept public de folosința ulterioară, susceptibilă să genereze îmbogățire nejustificată după dispariția impedimentelor de ridicare a bunului. Cauza a fost trimisă spre rejudecare pentru clarificarea împrejurărilor relevante. Această orientare confirmă necesitatea examinării temeiului extracontractual, dar nu dispensează instanța de verificarea perioadei și valorii prestației pretinse în fiecare cauză.

43. Raportat la practica invocată de administrator în susținerea remunerației tarifare, instanța nu contestă regula potrivit căreia un depozit profesional poate fi remunerat tacit și nici posibilitatea restituirii valorii păstrării în lipsa unui contract. Aceste reguli au fost examinate în prezenta cauză. Invocarea unor soluții pronunțate în alte litigii nu dovedește însă faptele generatoare ale obligației individuale a lui Victor Strătilă/Balan Mihail și nu suplinește verificarea încadrării în tariful ales. Concluzia respingerii se întemeiază pe probele și deficiențele de cuantificare din cauza de față.

44. Somațiile și documentele poștale confirmă demersurile administratorului pentru recuperarea sumelor. Chiar apreciate în sensul cel mai favorabil autorului cererii sub aspectul comunicării și al posibilității sesizării instanței, acestea nu înlătură insuficiența dovezilor asupra datoriei. Neridicarea corespondenței nu constituie acceptarea retroactivă a unui serviciu, a tarifului sau a calculului. Soluția nu se întemeiază, așadar, pe simplul retur al trimiterilor poștale.

45. În ansamblu, materialele confirmă existența unui litigiu patrimonial legat de menținerea elicopterelor pe teritoriul întreprinderii, însă nu demonstrează suficient obligațiile bănești în cuantumul și în condițiile deduse judecății. Pentru *****, vânzarea și aflarea în hangar nu probează convenția de depozit în regimul tarifar pretins, iar valoarea eventualei folosințe nu a fost stabilită. Pentru *****, explicația privind dobândirea de către terț nu remediază aceleași lipsuri privind serviciul, perioada și cuantificarea avantajului.

46. Prin urmare, în aplicarea art. 126 alin. (11) din Legea insolvabilității, cererea de validare a popririi, examinată împreună cu pretenția conexată, urmează a fi respinsă, cu desființarea popririi. Concluzia privește pretențiile astfel formulate și probate; instanța nu stabilește un drept general al proprietarului de a ocupa gratuit spațiul întreprinderii și nici nu neagă, în abstract, posibilitatea unei obligații de plată pentru păstrarea ori folosința dovedită.

47. În conformitate cu art. 126 al Legii insolvabilității, art. 238-241 CPC, instanţa de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se repinge cererea de validare a popririi înaintată de administratorul insolvabilității ÎS „Moldaeroservice” – în proces de insolvabilitate (IDNO: 1003602004156), Timotin Veaceslav împotriva terțului poprit Victor Strătilă (IDNP: *****).

Se desființează poprirea înaintată de administratorul insolvabilității ÎS „Moldaeroservice” împotriva terțului poprit Victor Strătilă.

Hotărârea este definitivă şi executorie din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Președintele ședinței, judecătorul **Ceban Alexandru**